

# Nad'a Chodovská - scénář rozhlasové reportáže

**Vypracovali žáci FZŠ České mládeže Ústí nad Labem: Alena Olšanová, Karolína Gruntová, Lukáš Pospíchal, Petr Kopecký, Nikola Nováková a Patrik Hart.**

Nad'a Chodovská, rozená Pazderová, byla dlouholetá učitelka v Ústí nad Labem v části města – Klíše. Učila 27 let na základní škole Palachova. V roce 1968 probíhala okupace vojsk Varšavské smlouvy, kterou si moc dobře pamatuje.

*Paní Nad'a si uměla stát za svým názorem nejen ve škole, ale i mimo ni.*

“Byla jsem hubatá a pak jsem jednou něco utrousila o nějaké paní učitelce a to se rozneslo a moje třídní paní učitelka si mě pozvala a promluvila mi do duše. Ale to byly roky, když jsem byla v 8. třídě, což byla puberta”

*Každé léto jezdila na pionýrský tábor v Jetřichovicích, ze kterého má spousty vzpomínek a kde ji také vedoucí brzy ráno oznámili příjezd ruských vojsk.*

*“Hlavní vedoucí nás vzbudil v 6 hodin ráno a on nám pustil rozhlas.”*

## **Ukázka rozhlas - “Všemu lidu...”**

*“Myslím si, že jsme z toho byli všichni úplně v šoku, protože Rusové to byl náš přítel hlavní přeci že jo, to byl náš vzor a najednou tohle. Byli to takoví kluci opravdu kolem 20 a oni byli sami z toho vyděšení oni nám pořád tvrdili, že je tady kontrarevoluce. My jsme je se snažili přesvědčit, že to žádná kontrarevoluce není. Jenomže ty kluci sami za to nemohli, protože oni nevěděli vůbec, proč sem jedou a my jsme z toho byli opravdu hodně špatní všichni.”*

*Jak paní Nad'a vnímala nepříjemnou situaci v roce 1968?*

*„My se sestrou jsme šly na ČSN tam tiskli letáky proti Rusům. No a my jsme ten leták jednou vylepily na pomník Rudé armády tady v parku a na podzim, když už se teda jako to všechno nějak ustálilo, tak v kulturním domě byla výstava s nápisem: “Zde řádila kontrarevoluce!” a byl tam vyfocený ten pomník, kam my jsme se sestrou ten plakát vylepily.“*

## **Ukázka rozhlas “Máme toho dost...”**

Rok 1989 prožívala paní Nad'a se smíšenými pocity.

*“No samozřejmě, že jsme všichni byli plní euforie, jenomže mě to tu euforii trošku kalilo to, že maminka onemocněla, ona ležela v nemocnici a já jsem se dozvěděla krutou diagnózu, ale potom jsme museli všechno přežít. samozřejmě. I když jsme z toho měli trošku obavy, co bude, takže se změní všechno prostě a změnilo se všechno, jsme to prožívali samozřejmě s velkou euforií, ale zkalené trošku tím, co se tam dělo v osobním životě.”*